

Uit: De vastgoedfraude

Auteurs: Vasco van der Boon & Gerben van der Marel

Hoofdstuk 30 gaat over Curaçao

'Op naar de Cariben!'

Jan wil de grens over. Op het meest gewilde, ongerepte plekje van de Antillen ziet hij een resort met winkels, golfterreinen, een jachthaven en een vliegveld verschijnen. Een mooi project voor 'mannen van tussen de 50 en 65', met een 'Adlersnest' voor Jan zelf. Misschien dat de minister een rol kan spelen. 'Die green back doet daar wonderen.

In de zomer van 2007 heeft Van Vlijmen een groots en meeslepend plan. Een ontwikkeling van ongekende omvang. Van Vlijmen besluit de grenzen over te gaan. De Sfinx heeft zijn oog laten vallen op een enorme lap natuur op Curaçao. Van Vlijmen ziet Curaçao ook als een perfect project om zijn beloftes aan de pensioenfondsdirecteuren in te lossen. Dat houdt hij ze althans voor in gesprekken. Jan zegt op een getapt gesprek dat hij zoekt naar 'creatieve, veilige stations' om oude verplichtingen te kunnen voldoen. Hij doelt op lopende vastgoedprojecten waar zijn zakenpartners van bijvoorbeeld Philips Pensioenfonds facturen op kunnen sturen. Will Frencken heeft 400.000 euro kunnen incasseren via Van der Looy Projectontwikkeling. Hij heeft kunnen verdienen aan de panden in Breda die van Janivo via Landquest naar Altera zijn gegaan. Het is slechts een voorschot op een betaling van drie miljoen euro op het project. In totaal heeft Frencken zelfs nog ruim 20 miljoen tegoed. Dat meent de FIOD-ECD op te maken uit taps en aantekeningen.

Van Vlijmen wil ook 'toveren' met een pand in Den Haag vlak bij het station. Van Vlijmen heeft in 2004 via Rooswyck van ABN Amro een kantoorpand gekocht voor de aantrekkelijke prijs van 2,25 miljoen euro. Het is een transactie die de fiscus eerder nog een derdenonderzoek bij de bank onderzoekt omdat Van Vlijmen 'mogelijk is bevoordeeld'. Wat uit het kadaster niet valt op te maken, is dat nadien het economisch eigendom is gesplitst van het juridisch eigendom.

Het kantoor wordt verkocht aan een stichting van Van Vlijmen en vervolgens in 2006 weer terugverkocht aan Rooswyck. In twee jaar tijd stijgt de waarde explosief, van 2,5 miljoen naar 6,5 miljoen euro. Dat zou te verklaren zijn door een verbouwing en het aantrekken van twee huurders, die ABN Amro kennelijk niet kon vinden. Het idee dat Van Vlijmen ontvouwt in getapte gesprekken is dat het pand weer aan Will Frencken wordt doorverkocht en deze keer flink onder de waarde. 'Dan krijgt Will de virtuele waarde van 2,5 miljoen euro toegeschoven' zegt Jan in een tap. De bedoeling is om het pand en de belendende panden vervolgens te herontwikkelen met projectontwikkelaar Van der Looy. Het moet een hoog nieuw gebouw worden met een 'nieuwe toeter' erop, ofwel een toren. Als alles goed gaat, kan het miljoentegoed van Frencken met 7,5 miljoen euro worden teruggebracht.

Daarmee is Van Vlijmen er nog lang niet. Hij heeft in Amsterdam ook plannen met een pand aan het Scheldeplein waar Knijn Bowling is gevestigd. Ook daarvan is Van Vlijmen eigenaar geworden na een onzichtbare transactie met Jan Steven Menke in 2005. Ook dat is niet groot genoeg om

Frencken veel inkomsten toe te spelen. Vandaar dat hij Curaçao 'bewust heeft meegenomen' in zijn betalingsprogramma, aldus een tap.

Het draait om Oostpunt, het oostelijke gedeelte van het eiland. Het gebied is een witte vlek, zeggen lokalen, een vlek zonder bestemming, waar in principe alles nog mogelijk is. Dat denkt ook Van Vlijmen. Na al zijn kunststukjes en tovenarij in Nederland moet dit ook kunnen. 'Als het allemaal lukt', houdt hij zijn vrienden voor, 'en lokale banken die 400 miljoen willen financieren' dan gaat hij de kavels verdelen aan ontwikkelaars.

Op dit deel van Curaçao is de natuur ongerept. Er zijn geen wegen, er is geen bebouwing en er zijn ook geen mensen. Op één familie na, de Nederlandse familie Maal. Ze wonen in het landhuis Klein Sint Joris, dat in 1635 is neergezet door de West-Indische Compagnie. De erven Maal zijn eigenaar van het gebied dat elf procent van het eiland beslaat. Hier regeert de veertiger Willem Pieter Maal. De 4400 hectare grond is al jaren inzet van een conflict met de overheid dat Van Vlijmen denkt te kunnen oplossen. Maal is volgens Van Vlijmen 'een echte koloniaal'. 'Zes generaties Curaçao, maar hij is blank,' vertelt hij tegen Rob Laganne. 'Een heel solide koloniale familie. Die man is one of a kind en vertrouwt mij'.

Het conflict tussen grootgrondbezitter 'Willy' Maal en de Curaçaose overheid draait om de bestemming van de grond. Maal wil al jaren een gedeelte van zijn grond ontwikkelen, maar de overheid houdt voet bij stuk en weigert toestemming te geven. Oostpunt is sinds 1995 een beschermd natuurgebied. Maal ziet potentiële investeerders hun handen ervan aftrekken. Hij laat het er niet bij zitten, stapt naar de rechter en boekt klinkende overwinningen. De overheid moet de familie Maal een schadevergoeding van tientallen miljoenen betalen.

De rechter bepaalt eind jaren negentig al dat hij de helft van Oostpunt mag ontwikkelen. Maar Maal blijft botsen met een deel van de politieke machthebbers en krijgt geen toestemming en ook geen schadevergoeding. Maal is volgens Van Vlijmen op delen van Curaçao 'totaal persona non grata'. 'Het is een botte klootzak die je niet moet laten onderhandelen met de overheid. Dat doet-ie stom. Maar daar is mijn rol.'

Van Vlijmen ziet een luxe resort voor zich met winkels, golfterreinen, een jachthaven en een vliegveld. Daarnaast moeten op het meest gewilde en ongerepte plekje van de Antillen ook 15.000 woningen komen. 'Een mooi project waar met name de natuur veel ruimte krijgt. Niet helemaal volplempen. Maar heel veel groen. De ruimte. De mooie stukken bouw je vol. Een stukje geef ik voor niks aan de overheid. Kunnen ze wat woningen bouwen voor lokale mensen.'

Van Vlijmen is via een Nederlander ter plaatse in contact gebracht met Maal. Dat contact is Rudolf Meurs, net als Drechsel een studievriend van Van Vlijmen. Meurs is een oud-bankier van ABN Amro en Rabobank. Met zijn broers runt hij op de Antillen het financieel adviesbureau Acenco, dat in een zijlijn in het straf dossier voorkomt vanwege een opmerkelijke courtagebetaling jaren eerder.

Bouwvakkerspensioenfonds BPF betaalt in opdracht van Van Vlijmen 1,5 miljoen euro courtage aan Acenco omdat Van Vlijmen KPN Mobile en KPN Qwest in 2001 als huurders aandraagt voor het gebouw de Prinsenhof van BPF in Den Haag. Dat is opmerkelijk. Van Vlijmen is bevriend met Drechsel, die dan nog bij KPN Mobile een topfunctie bekleedt, en hijzelf is dan directeur bij

Bouwfonds, dat als ontwikkelaar altijd op zoek is naar huurders voor zichzelf en niet zo snel voor een ander als BPF. Eerst komt Van Vlijmen nog met een vennootschap op de Kaaimaneilanden. Voor de betalingen, zo verklaren getuigen tegen justitie. BPF vindt het een vreemd verzoek. Uiteindelijk betaalt het pensioenfonds toch drie miljoen euro. De helft gaat naar Acenco.

Meurs wil niets zeggen over de betaling, net zomin als hij over Curaçao wil uitweiden. Maal bevestigt dat Meurs bemiddelt tussen hem en Van Vlijmen voor het vastgoedproject op Curaçao. Architect René Steevensz wordt door Van Vlijmen ingehuurd voor een ontwerp en krijgt daarvoor een ton toegezegd. Steevensz is al eerder voor Acenco actief geweest bij het project Zanta, maar dat is niet helemaal netjes gegaan. De opdracht is uitgevoerd door het architectenbureau PPKS, waar hij partner is, maar Steevensz zegt tegen justitie dat zijn privévennootschap er 350.000 dollar voor betaald krijgt.

De eerste aanzet voor Oostpunt maakt Van Vlijmen in 2006. Een jaar later krijgt het project opeens onverwacht vaart. René Steevensz en de Amerikaanse landschapsarchitect Ted Wolf zijn door Van Vlijmen naar Curaçao gestuurd voor een terreinonderzoek. Maal zegt hen rondgeleid te hebben op Oostpunt. Maal vertelt dat hij jarenlang is tegengewerkt door de Partido MAN, de Curaçaose en Antilliaanse politieke partij van sociaal-democratische signatuur. Zodra Maal komt met plannen en ontwikkelaars, praat de overheid alleen maar over het zogeheten conserveringskarakter van het gebied. Als de overheid wel interesse toont in ontwikkelaars, dan zijn ze volgens Maal vrijwel zonder uitzondering gelieerd aan de MAN van hun huidige leider Charles Cooper.

Maar vanaf het voorjaar van 2007 waait er een andere wind op Curaçao. Anthony Godett is sinds mei de Curaçaose gedeputeerde van infrastructuur. Sindsdien gaat het gezien de jarenlange status-quo wonderbaarlijk voorspoedig met de plannen van Maal en Van Vlijmen. De leider van de partij Frente Obrero Liberashon (FOL) heeft dan net een straf van zeven maanden wegens omkoping uitgezeten.

Een Nederlandse directeur van een Antilliaanse dochteronderneming van Koninklijke Volker Wessels Stevin betaalde hem uit de zwarte kas om een contract voor de uitbreiding van het wegennet rond het vliegveld veilig te stellen. Het bedrijf kreeg destijds een geldboete voor het vervalsen van de bedrijfsadministratie en het betalen van steekpenningen.

Als Godett in maart 2007 vrijkomt, verschijnt hij direct weer op het politieke toneel. Als gedeputeerde van infrastructuur wil hij het probleem met Maal uit de wereld helpen. Vanuit financiële optiek is het een goed moment voor een schikking. De kwestie Maal drukt zwaar op de overheidsfinanciën, maar er daagt een oplossing. Nederland stelt in de zomer van 2007 ruim een miljard euro in het vooruitzicht voor het saneren van schulden en het wegwerken van de betalingsachterstand. Zo is het in feite de Nederlandse belastingbetaler die de afwikkeling van de zaak Maal mogelijk maakt. Een contact in de Nederlandse regering kan Van Vlijmen goed van pas komen. Hij is immers van plan grote investeringen te doen in de infrastructuur van Curaçao en werkt zelfs aan een nieuw vliegveld.

Dat Van Vlijmen in 2007 druk is om het gevecht over te nemen van Maal, weet vrijwel niemand. Vooruitgang boekt hij wel degelijk. In totaal is de lap grond negen kilometer lang. Zo groot dat Van

Vlijmen zichzelf moet dwingen om 'het grote plaatje vast te houden'. Hij is van plan ook zelf serieus geld te steken in het plan en de ontwikkeloptie. 'Maar goed, dat is nou eenmaal mijn gein om dat te doen. Het is eigenlijk een schaakspel, een patstelling. Grond kopen, maar nog zonder bestemming,' verklaart hij in een tap.

Van Vlijmen zegt in Nederland dagenlang met Maal gepraat te hebben. Voor de grootgrondbezitter heeft Van Vlijmen met zijn oom Vijsma een speciale touch uitgedokterd, vertelt hij in een afgetapt telefoongesprek. Jan heeft Willy Maal drie dagen in Nederland laten rond rijden in een oude Mercedes door zijn chauffeur annex freefighter Franklin Betik. Van Vlijmen laat hem zeker drie keer bij zich thuis komen. Zoals vaker vraagt hij zijn secretaresse zich goed te kleden en op te maken en de drankjes te serveren. Zoiets kan Van Vlijmen niet aan zijn vrouw overlaten. In het geval van Maal achten Van Vlijmen en zijn oom een avondje naar een restaurant met Michelinsterren niet de juiste aanpak. Ze kiezen voor een barbecue met stevige stukken vlees'voor de gezette, bebaarde grootgrondbezitter. Jan vertelt later aan zijn oom Nico: 'Het was precies de goede touch. Die barbecue was goed:

Jan: 'Ja was dat goed. Potverdomme. Daar ben ik blij om.'

Nico: 'En wat at hij? Kippetjes en dingen?'

Jan: 'Twee prime ribs.'

Nico: 'Nou dat is wel een stuk van twee en een half ons per stuk.'

Jan: 'Zeker. Hij was overigens heel bescheiden.'

Van Vlijmen pocht in het najaar van 2007 tegen zijn vrienden dat hij al een deal heeft met Maal. Hij zegt dat hij de optie van Maal helemaal kan overnemen voor dertig miljoen euro. Jan wil de overheid vervolgens aanbieden de claim te laten lopen in ruil voor een bestemmingswijziging. Tegen Rob Lagaunne zegt hij al een handtekening te hebben voor de rechten voor vijf jaar. Overeengekomen met Landquest, weliswaar met een tussen-bv.

Van Vlijmen is van plan zijn vermoedelijk frauduleuze winsten te herinvesteren in Curaçao. Dat zou een majeure witwasoperatie zijn, zo denken opsporingsambtenaren die de telefoons afluisteren. Van Vlijmen is zeker niet de eerste ontwikkelaar die contact heeft met Maal om de status-quo te doorbreken. Met Maal zo goed als aan boord heeft Van Vlijmen nog drie belangrijke ijzers in het vuur: zijn netwerk, zijn keurige voorkomen en een pak met dollars. Van Vlijmen zoekt een aantal partijen om aan te verkopen. Hij denkt aan bouwer Dik Wessels, aan Fentener van Vlissingen, aan vastgoedman Gerrit Tijhuis die al actief is op Bonaire, aan Roel Pieper en aan 'de combinatie'

Van der Looy, Frische, Frencken en Lagaunne. De laatste vier wordt voorgehouden dat ze tegen een vriendenprijs een stuk grond kopen. 'Allemaal mannen tussen de 50 en 65 die dit een beetje doen voor de gein.' Jan onderstreept: 'Als je daar je laatste boterham mee wil verdienen, moet je het niet doen. Je moet wat vaker naar Curaçao willen.'

Het plan voor een vliegveld heeft hij ook al. in Antibes, waar zowel Van Vlijmen als Roel Pieper een boot in de haven heeft liggen, heeft Van Vlijmen naar eigen zeggen eind juli hierover met Pieper een

deal gesloten. Rob Laguanne is verrast over het contact met Pieper, ooit de laan uitgestuurd als tweede man bij Philips door Cor Boonstra. 'Roel Pieper, van Philips vroeger?' Jan: 'Oud-Philipsman. Die gaat het vliegveld helemaal bouwen. Die gaat hier de energievoorziening bouwen. Daar heb ik een contract mee'. Dat doet hij volgens Van Vlijmen ook voor de olympische Winterspelen in 2014 in Sotsji in Rusland.

Ook voor makelaar Michiel Floris heeft Van Vlijmen een rol in gedachten. Hij heeft uit de golfwereld een financier, zegt Jan, voor de golfbanen. 'Een heel rijke Nederlander. Floris wil dat ik zijn naam niet noem. Ze kopen ook grond en sluiten met mij een contract voor een van de golfbanen.' Van Vlijmen heeft verder woningen in gedachten 'met inhammen' waar je boten kan neerleggen. 'Met een hurricane shelter voor dure schepen. Leg je niet meer je boot in Barbados of SintMaarten maar hier.' Met de familie Den Daas, die een aantal jachthavens heeft in Nederland, heeft Van Vlijmen een afspraak gepland voor augustus 2007.

Van Vlijmen zegt dat hij door Steevensz 'een heel dikke planstudie' laat maken met honderden pagina's tekst, ontwerpen en tekeningen. Het gaat volgens Van Vlijmen om een indrukwekkend 'A3boek van 200 bladzijden waarin staat hoe je het economisch aanpakt, qua energievoorziening, riolering, hoeveel banen dit genereert, hoeveel luchtverkeer het oplevert etc. etc.' In de studie staan de milieuaspecten, de impact van grootschalige ontwikkeling van Oostpunt op de economie en op de arbeidsmarkt en de mogelijkheid tot duurzame ontwikkeling beschreven. Er is nog geen rekening gehouden met de financiële aspecten, de bestemming en de eventuele verdeling tussen natuur en ontwikkeling. De studie maakt het nog niet mogelijk om een harde conclusie te trekken over de haalbaarheid van de ontwikkeling van Oostpunt. Niettemin heeft Van Vlijmen het project al jaren opgenomen in zijn duur vormgegeven promotieboek van Landquest. Hierin pronkt hij met projecten die deels niet door hem, maar door Bouwfonds zijn ontwikkeld. Voor Curaçao heeft hij behalve golfresorts ook een dierentuin, een stadion, musea en een renbaan ingetekend.

Oostpunt komt er misschien niet, waarschuwt Van Vlijmen Laguanne. Op dat standpunt stelt de familie Maal zich nu ook. Het contract tussen Van Vlijmen en de familie Maal zou na de arrestatie van van Vlijmen zijn verbroken. Maal weigert in detail te treden. Net als zoveel zakenpartners trekt Maal zijn handen na 13 november 2007 af van Van Vlijmen. Zijn advocaat stelt dat Maal hem zag als een 'goed bekendstaande, grote, integere en serieuze Nederlandse onroerendgoedontwikkelaar' en dit niet heeft kunnen zien aankomen. Volgens hem had Van Vlijmen alleen maar een ruwe schets. Elk plan is preliminair zolang er geen bestemming is die ontwikkeling mogelijk maakt, laat Maal weten via zijn advocaat.

Maar wie Van Vlijmen kent, weet dat hij al jaren tot zaken komt die anderen voor onmogelijk houden. Gaat het om vastgoed en grondposities, dan kan hij toveren. Zijn netwerk is ongekend. Van Vlijmen rekent minister Camiel Eurlings van Verkeer en Waterstaat daar ook al toe. Boekhouder Eric Frische kent de minister via zijn neefje, de lokale politicus. Geert Frische is op een zondagmiddag aan het wandelen in de bossen en met Eurlings 'en de dames' als hij besluit aan te bellen bij zijn oom. De ontmoeting leidt tot een urenlang geanimeerd gesprek in de tuin van Frische in Haelen. Alhoewel het daarbij blijft volgens een woordvoerder van Eurlings, zien Van Vlijmen en de oude Frische een hele wereld opengaan. Eric tegen Jan: 'Je moet ook eens kennismaken met ze. Als je ooit iets hebt met Verkeer en Waterstaat. Die kent de ingangen daar.(...) Je voelt onmiddellijk

dat daar kansen liggen straks. (...) Dan laat ik mijn neefje zeggen, breng die Camiel bij Jan van Vlijmen. Dan zeg ik, die zit toch in invloedrijke families en zo.'

Jan stelt voor om met Joop Drechsel van de firma van John Fentener 'van Vlissingen en de minister naar Curaçao te gaan. Drechsel neemt het voortouw, maar Jan is zoals gebruikelijk de man op de achtergrond. 'Die nodigt mij uit, jou, Camiel. .. ik regel het en betaal het, maar ik zeg dat hij ons uitnodigt. Dan gaan we met z'n allen. Voor mijn part huur ik gewoon een privevliegtuig naar Curaçao. Dat kost misschien een ton. Als je zo'n vent kan inpakken voor een ton, dat moet je toch altijd doen. Ben ik van overtuigd.'

Eurlings kent de Antillen goed, hij heeft zelf een huis op Bonaire. Maar het reisje is er niet van gekomen. Zelfs de uitnodiging is er nooit geweest, onderstreept zijn woordvoerder. 'Er is helemaal niets gebeurd.' Eurlings zou zoiets ook nooit doen, zegt hij. 'Hij is wars van elke schijn van belangenverstrengeling. Hij wil altijd alle schijn vermijden. Hij kent geen van de betrokkenen uit het onderzoek, behalve Frische van een privébezoekje.

Geert Frische zegt dat hij met zijn toevallige visite niet had kunnen vermoeden dat hij zichzelf en zijn boezemvriend Eurlings in een compromitterende situatie zou brengen. 'Het is grootspraak van mijn oom. Bluf. Mij is nog nooit wat aangeboden. Behalve met Jack van der Looy heb ik nooit contact gehad met de omstreden zakenpartners. Ik heb achteraf stevige woorden gehad met mijn oom toen ik hoorde wat hij zei over mij.

Van Vlijmen is volgens Maal zelf niet eens op Curaçao geweest voor zijn project. Maar dat wil niet zeggen dat hij in 2007 geen grote vorderingen maakt met het plan. De man die niet bekendstaat als een dromer ziet het helemaal voor zich. 'Vind maar eens zo'n mooi stuk in de onbewoonde wereld; zegt hij tegen Frische. 'Waar gewoon niks staat. Helemaal kaal. Nag nooit iemand wat gebouwd. Alleen maar plantages. En het landhuis. Dat is ook nog van die familie: Jan heeft beloofd de hoger gelegen schuur opnieuw op te bouwen. 'Dan wordt dit het nieuwe hoofdkantoor. Als ik daar straks met een groep mensen heen ga, parkeren we die daar tijdelijk.' 'Adlersnest,' lachen Jan en Eric als ze het erover hebben.

Jan: 'Wat mij betreft zet je er wat caravans neer of wat kamers. Dat als je met een groepje komt. ...'

Eric: 'Dat je er iets kunt.'

Jan: 'Dat je daar een vrouw laat koken en dat je daar een beetje kampeert, en Eric, het moet ook, dat is ook mijn droom om dit te doen. Ik kan wel een paar huisjes timmeren in Teteringen, maar dat heb ik al mijn hele leven gedaan'.

Will Frencken en Rob Lagaunne worden kavels toegezegd tegen vriendenprijzen.

Jan: 'Rob, ontwikkel jij een paar kavels. Dan heb je al driehonderd huizen, hoor. Ik stop er het geld in en jij fictief en dat moet jij dan runnen. Moet je er wel vier keer per jaar naartoe. Niet weer zo'n kutproject in Almere of Veenendaal'.

Rob: 'Als daar geld aan valt te verdienen, moeten we het vooral niet laten.'

Jan: 'Dan laten we het niet liggen. Maar je moet ook iets hebben wat je geest inspireert.'

Rob Lagaunne ziet een rol wel zitten voor zichzelf: 'Ja leuk, ik heb de goede kleur voor Curaçao.'

Jan: 'Rob, Curaçao, daar ben ik allang achter. Daar geldt iedere kleur. Die green back doet daar wonderen. Alles is daar in dollars, ik betaal ook in dollars, iedere maand.'

Volgens architect Steevensz betaalt Van Vlijmen iedere maand een ton aan Maal voor de optie. Maal wil niet in details treden over het beweerde contract voor de ontwikkeloptie. Zijn advocaat zegt in een reactie niets te weten van enig gesprek met, laat staan invloed van Van Vlijmen op de lokale overheid. 'Als Van Vlijmen direct of indirect zelf lokale bestuurders zou hebben benaderd, is dat volledig buiten de erven Maal omgegaan.' Maal en zijn advocaat Robert Blaauw kunnen negatieve publiciteit niet gebruiken. Ze voeren met Eilandgebied Curaçao al jaren overleg over de toegewezen claim van de erven Maal en de bestemmingswijzigingen voor Oostpunt. Dat overleg nadert nu volgens de advocaat 'een eindpunt'. Van Vlijmen speelde daarbij nooit een rol en zijn naam is dan ook nooit ter sprake geweest bij het overleg.'

De contracten met Van Vlijmen zouden inmiddels zijn afgekocht. Maar nog altijd wordt aangestuurd op een Nederlandse inbreng. Momenteel vinden gesprekken plaats tussen Maal en ontwikkelaar Tjihuis van Roosdom Tjihuis met als doel Maal opnieuw te adviseren over de haalbaarheid van de ontwikkeling van Oostpunt. Tjihuis is, behalve dorpsgenoot van bouwer Dik Wessels, een grote ontwikkelaar in Nederland, die met zijn projecten op Bonaire op ervaring in de Cariben kan bogen. Hij gaat in het najaar van 2009 met eigen ogen kijken. Godett zei eerder dit jaar dat de onderhandelingen met een aangestelde eilandcommissie 'goed' lopen en Godett verwacht dat de weg wordt geopend voor de ontwikkeling van het terrein, voor toerisme, landbouw en huizenbouw, wat Maal altijd voor ogen heeft gehad.

Van Vlijmen zal daar niet meer bij zijn. Op zijn dollars, die wonderen kunnen doen op Curaçao, is beslag gelegd en zijn netwerk is net als zijn Caribische droom uiteengespat. Zijn adelaarsnest zal er voorlopig niet komen.